

కొడుకులు

- మంత్రవోది

“బాబు గారూ...! నేనేమిటి?...నా స్థితేమిటి? ఈ వయసులోనా? ఇరవై ఐదేళ్ళ క్రితం జరగాల్సిన ముచ్చట ఆనాడు పీటల మీదే ఆగిపోయింది. మళ్ళీనా..! వద్దు బాబుగారూ వద్దు!!” అంటూ రెండు చేతులు జోడించి నమస్కరించింది శ్యామలమ్మ.

ఇద్దరి మధ్య చాలాసేపు మౌనం రాజ్యమే లింది. రామచంద్రయ్య ఆమె వంక చూస్తూ-

“ఏ పిల్లల కోసం నా భార్య చనిపోయింది తర్వాత మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకోలేదో...వాళ్ళు ఆస్తులు వంచుకుని నన్ను ఒంటరివాణ్ణి చేసి వెళ్ళిపోయారు. ఈ చరమ దశలో మీ నుంచి నేను కోరుకునేది ఆత్మ బంధుత్వం. నాకు తోడు కావాలి” అన్నాడు.

“బాబు గారూ! మీరు దురుద్దేశంతో అడుగుతున్నారని నేను అనుకోవడం లేదు. మీరు పెద్దవారు. అన్నీ తెలిసున్నవారు. ఒక్కసారి నా వైపు ఆలోచించండి. ఈ ప్రపంచం వన్ను కాకిలా పొడుచుకు తింటుంది. పైగా మీ పిల్లల వైపు నుంచి వచ్చే సమస్యలు సునిద్రం

ఎదుర్కోవలసి వస్తుంది”.

“చూడండి! వాళ్ళు ఏనాడో రావలసింది తీసుకుని తెగ తెంపులు చేసుకుని వెళ్ళిపోయారు. ఇప్పటి వరకూ ఒక్కసారి కూడా వచ్చి చూసే వెళ్ళలేదు” రామచంద్రయ్య గొంతులో ఆవేదన ధ్వనించింది.

“వాళ్ళు మీ రక్తం వంచుకు వుట్టినవాళ్ళు”.

“అదే వాళ్ళలో వుంటే పెళ్ళాల మాటలు వట్టుకుని నన్ను ఒంటరి వాణ్ణి చేసి వెళ్ళిపోయి వుండేవాళ్ళే కాదు. అయినా ఇంకా వాళ్ళ గురించి వట్టించుకోవాల్సిన అవసరం లేదు. ఒక్కసారి మీరు ఆలోచించండి. ఏం ఫర వాలేదు. తాపీగానే ఆలోచించి మీ నిర్ణయాన్ని తెలియజేయండి” అన్నాడు.

“వస్తాను బాబుగారూ!”

“శ్యామలమ్మ గారూ! మీ నిర్ణయంతో నా చరమ దశ ముడిపడి వుంది. బాగా ఆలోచించుకుని ఓ నిర్ణయానికి రండి”.

శ్యామలమ్మ ఏమీ మాట్లాడకుండా వెళ్ళిపోయింది.

*** **

రామచంద్రయ్య ముగ్గురు కొడుకులూ మౌనంగా వున్నారు. తండ్రి మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుంటున్నాడన్న వార్త వాళ్ళని కలవరపెడుతోంది. తండ్రి రిటైరయ్యంతర్వాత వస్తాయనుకున్న నాలుగు లక్షలూ వాళ్ళని వెక్కిరిస్తున్నాయి.

“ఏమిటండీ! ఇంకా ఆలోచిస్తున్నారా? ఏది ఏమైనా సరే! ఈ పెళ్ళి జరగడానికి ఏల్లేదు. అదే గనక జరిగితే అంతో ఇంతో వస్తుందనుకున్న కాస్తా ఆ వచ్చేది తన్నుకుపోతుంది” రామచంద్రయ్య పెద్ద కోడలు అరుంధతి వురి గొల్తుతోంది.

“అవునోదినా! నువ్వు చెప్పింది నిజం” రామచంద్రయ్య మూడో కొడుకు సూర్యం అరుంధతిని సపోర్ట్ చేస్తూ అన్నాడు.

అప్పటి వరకూ మౌనంగా కూర్చున్న రెండో కొడుకు మోహన్

“ఈ పరిస్థితి రావడానికి కారణం మనమే. ఆయన ఎంత చెప్పినా వినకుండా అస్తులు వంచుకుని తెగ తెంపులు చేసుకొచ్చిన వాళ్ళం. అయినా ఏం చేయాలో మీరే నిర్ణయించుకోండి. ఈ విషయంలోకి నన్ను లాగొద్దు” అంటూ లేచి వెళ్ళిపోయాడు.

“రేపు అనుకున్నది అనుకున్నట్టు జరిగినప్పుడు వాటాకొస్తే అప్పుడు చెబుతా నీది పని. ఏరా తమ్ముడూ! ఏం చేద్దామంటావ్?” రామ చంద్రయ్య పెద్ద కొడుకు దాశరథి అడిగాడు సూర్యుని.

“ఏం చేసేదేముంది? ఇంటకెళ్ళి కడిగి పారేయడమే! కుటుంబ గౌరవం, పరువు ప్రతిష్టలు మంటగలిపి పోతుంటే చూస్తూ ఎలా వూరుకోగలం? అయినా ఆ ముదనన్నవుది ఆయనకెక్కడ దాపురించిందో?” సూర్యం ఆవేశంగా అన్నాడు.

“ఎక్కడెమిటి? హైదరాబాద్ లో ఏదో పెళ్ళిలో తారసపడిందట ఆ వంటలక్క” మెటికలు విరుస్తూ అంది. అరుంధతి.

“ఏంటి? వంటలు చేసుకుంటే! ఈ విషయం నీకెలా తెలుసు?” అడిగాడు దాశరథి.

“బావుంది లెండి సంబంధం! అవన్నీ తర్వాత. ముందు పెళ్ళి అగిపోయే మార్గం గురించి ఆలోచించండి”.

ముగ్గురూ బాగా ఆలోచించుకుని తండ్రింటకే వెళ్ళి తేల్చుకుందామని నిర్ణయానికొచ్చేవారు. *** **

రామచంద్రయ్య అటూ ఇటూ వచార్లు చేస్తున్నాడు. ఆయనకి ఏమీ తోచడం లేదు. శ్యామలమ్మ కోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. తన చివరి జీవితపు కష్ట సుఖాలని వంచుకుంటానని మాట ఇచ్చిన ఆమె ఒక మాతన శకానికి నాంది పలికింది.

అంతలో గుమ్మంలోకి వచ్చిన శ్యామలమ్మను చూసిన రామచంద్రయ్య కళ్ళు ఆనందంతో మెరిశాయి.

“రండి! మీ కోసమే ఎదురు చూస్తున్నాను. అన్ని విషయాలూ మాట్లాడేశాను. వచ్చే గురువారం హంగులూ, ఆర్కాటాలూ లేకుండా రిజిస్ట్రార్ ఆఫీసులో పెళ్ళి.

“బాబూ గారూ! మీ ఇష్టమే నా ఇష్టం. మీకు ఏది సంతోషం అనుకుంటే అదే చేయండి” అని తల వంచుకుంది కొంచెం సిగ్గుతో.

“ఏమిటి సిగ్గు పడుతున్నారా?” అన్నాడు. అప్పుడే వచ్చిన దాశరథి, సూర్యం రామచం

ద్రయ్య మాటలకి బాగా రియాక్టయ్యారు.

“సిగ్గు లేకపోతే సరి! ఈ వయసులో సిగ్గు వడ్డానికి” అన్నాడు సూర్యం.

“ఎవరికిరా సిగ్గు లేంది? పిలవని పేరంటానికి వచ్చిన కు సిగ్గు లేదు. నా మానాన వన్ను నిడిచి పెట్టి వెళ్ళిపోయిన మీకు లేదు సిగ్గు” రామచంద్రయ్య కోపంగా అరిచాడు. ఆయన కళ్ళు ఎర్రబడ్డాయి.

“వాడో అన్నాడని అంతలా మాట్లాడుతున్నావ్. ఈ వయసులో నీకిదేం పాడు బుద్ధి?” అన్నాడు దాశరథి.

“రేయ్! ఎక్కువగా మాట్లాడకు. మర్యాద కాపాడుకో”.

“బాబు గారూ! వూరుకోండి” అంది శ్యామలమ్మ.

“మర్యాద కాపాడుకోవడం కోసమే వచ్చాం. మా పరువూ, మర్యాదలు సుస్య. ఈ పెళ్ళిలో మంట గలపాలనుకుంటున్నావ్. రేపు మేం పలుగుర్ల తలెత్తుకుని తిరగలేం. అయినా నిన్నని

ఏం లాభం? దీన్నవాలి. ఆయనకి లేకపోతే నీకు..నీకుండక్కర్లేదా? ఈ వయసులో తగుదు నమ్మా అంటూ పెళ్ళికి తయారై కూర్చున్నావ్. నీకు మా నాన్నే దొరికాడా?” హలాంకరించాడు దాశరథి.

మానంగా తిట్లు భరిస్తోంది శ్యామలమ్మ.

“చూడూ! అవిడనేమైనా అన్నావంటే బావుండదు. అయినా ఎవరూ నీకు నాన్న? ఆ బంధాన్ని తెంచుకుని వెళ్ళిపోయారే! అన్నడేమైందిరా ఈ బంధం? ఇవార రిటైరయ్యిం తర్వాత వాలుగు డబ్బులు కనిపించేవరికి మళ్ళీ నాన్న కావల్సివచ్చాడు. పొందా! ఇది నా స్వార్జితం. నా జీవితం. నా ఇష్టం. ఏం చేసుకుంటారో పొంది! చేతనైంది చేసుకోండి. శ్యామలమ్మా! మీరు ఇవే పట్టించుకోవద్దు. అప్పుడు ఇందాక మీతో రిజిస్టర్ మ్యారేజీ అని చెప్పాను కదూ! లయన్స్ కల్యాణ మండపం బుక్ చేసి గ్రాండ్ గా ఏర్పాటు చేస్తాను. అందర్నీ పిలుస్తాను” చాలా దృఢంగా చెప్పాడు రామచంద్రయ్య.

“ఈ పెళ్ళి జరిగితే సుస్య, అదీ బ్రతకరు” చాలా ఆవేశంతో వార్షింగిచ్చాడు సూర్యం.

“ఏం చేస్తావురా? చంపుతావా..ఊ..చంపు. కొత్త చరిత్ర సృష్టించు. ‘అవులస్య గతిర్నాస్తి’ అని ఉపనిషత్తులు చెబుతుంటే మీరు ‘పులస్య గతిర్నాస్తి’ అని వక్రభాష్యం చెప్పారు. పులోత్పాహం తండ్రికి పుత్రుడు జన్మించినప్పుడే పుట్టదు జనులూ..అంటే ఇదేనేమో” అన్నాడు

వేదాంత ధోరణిలో.

ఇద్దరూ మరోసారి వార్షింగిచ్చి వెళ్ళిపోయారు. *** **

లయన్స్ కల్యాణ మండపం అలంకరణతో చాలా అందంగా కనిపించింది. జనంతో చాలా హడావిడిగా వుంది. రామచంద్రయ్య గారి బంధువులూ, కావలసిన వాళ్ళు చాలామంది వచ్చారు.

అదే సమయంలో దాశరథి, అరుంధతి, మోహన్, సరిత లోవలికి రావడం చూసిన శ్యామలమ్మ రామచంద్రయ్యకు కళ్ళతో సైగ చేసింది.

రామచంద్రయ్య ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

“మీరంతా చదువుకున్న వాళ్ళు. ఆయన ఈ వయసులో తప్ప చేస్తుంటే మీరు చూస్తూ కూరచోవడం ఏమీ బావుండలేదు. దయచేసి మేం చెప్పేది కాస్త వినండి” అన్నాడు సూర్యం.

రామచంద్రయ్య దగ్గర చదువుకున్న ఒక స్టూడెంటు లేచి-

‘చూడు బాబూ! రామచంద్రయ్య గారు తప్ప చేయరు. ఆయనే తప్ప చేస్తే మీరు ఏనాడో శంకరగిరి మాన్యాలు పట్టి పోయేవాళ్ళు’ అన్నాడు.

“నువ్వేంట్రా? వపెద్ద పోజూ..” అనాడు సూర్యం ఉక్రోషం పట్టలేక.

“రేయ్! నీకు ఇంట్లో పెళ్ళాం వున్నా..ఎంగిలి కూటి కోసం ఎంత మంది చేత చీవాట్లు తిన్నేడు..రోజూ..అనిత. ..” లిస్టు ఏకరువు పెడుతున్నాడా స్టూడెంటు.

దాంతో సూర్యం భార్య సరిత సూర్యుని కొరకొరా చూసింది.

“మాస్టారు! మీరు కానివ్వండి. వీరిద్దరూ వారి కొడుకులు. నారు కోడళ్ళు. ఒంటరివాణ్ణి చేసి అస్తులు వంచుకుపోయారు. మాస్టారు ఇవార తోడు కోసం పెళ్ళి చేసుకుంటుంటే బురద చల్లడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. మర్యాదగా మీరు ఈ పెళ్ళి చూసి వెళ్ళిపోండి. లేకపోతే దేహాశుద్ధి జరుగుతుంది” అంటూ హెచ్చరించాడా వూర్ష విద్యార్థి.

మంగళ వాద్యాల మధ్య వేదోక్తంగా రామచంద్రయ్యకి తోడై, నీడై నిలబడింది శ్యామలమ్మ. రామచంద్రయ్య కొడుకులూ, కోడళ్ళూ అక్కడి నుంచి ఉడాయించాడు. మాస్టారికి ఆ స్టూడెంటు ఆ రకంగా గురుదక్షిణ చెల్లించుక న్నాడు.

